

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

B.

tegen

Morsum-Magnificat.be

Met drie mails van 27 juli en 5 en 21 augustus 2022 dient de heer B. een klacht in tegen Morsum-Magnificat.be. Aanleiding zijn drie artikels:

- van 10 juli 2022 onder de titel *Gestoorde RIZIV-ambtenaar belaagt en stalkt de redactie al veertien jaar!*
- van 11 juli 2022 onder de titel *[Naam] en zijn partner hadden zich hopeloos in de schulden gewerkt;*
- van 11 juli 2022 onder de titel *RIZIV Ambtenaar was op de hoogte dat zijn partner sociaal en fiscaal fraudeerde.*

Verantwoordelijke uitgever Erik Verbeeck van Morsum Magnificat antwoordt met twee mails van 26 en 30 augustus, waarop B. reageert met een mail van 8 september 2022.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft via videoconferentie een hoorzitting gehouden op 2 december 2022. B. woonde de hoorzitting bij. Erik Verbeeck van Morsum Magnificat was niet aanwezig.

DE FEITEN

De artikels gaan over B., die herhaaldelijk een gestoorde RIZIV-ambtenaar wordt genoemd. Ze grijpen terug naar 2007, toen Morsum Magnificat bezoek kreeg van B. en “zijn toenmalig eveneens gestoorde partner”. Volgens het eerste artikel was het koppel zo tevreden van de juridisch-technische informatie die het van Morsum Magnificat kreeg in een huurzaak, dat het een nieuwe zaak aanbracht. Maar daarin beschuldigde het iemand onterecht van oplichting.

Het artikel vervolgt dat uit onderzoek bleek dat de partner van B. de RVA belazerde, stempelde en meer in het zwart verdiende dan haar RVA-uitkering. Toen Morsum Magnificat de vrouw waarschuwde, was het hek van de dam. Morsum Magnificat zou het koppel gerust moeten laten en niets meer mogen publiceren. De auteur schrijft dat de resultaten van het onderzoek wel werden gepubliceerd en dat B. Morsum Magnificat sindsdien belastert en belaagt en uit nagenoeg elk artikel iets uit zijn verband trekt om Morsum Magnificat te schaden. Maar, schrijft hij, verschillende klachten bij politie en gerecht leverden niets op en het koppel werd door verschillende rechters in het ongelijk gesteld. De gerechtskosten betaalden ze nooit. Verder meldt het artikel dat B. en zijn ex-partner hopen schulden hebben en ruzie hebben met tal van leden van hondenclubs.

Volgens het tweede artikel is B. dermate gefrustreerd door de rechtszaken die hij en zijn ex-partner verloren tegen Morsum Magnificat dat hij niet ophoudt om Morsum Magnificat op een Nederlands forum te belagen en belasteren. Meerdere website-bezoeken per dag met een Samsung Galaxy smartphone tonen aan dat B. geobsedeerd is door Morsum Magnificat. Het derde artikel meldt dat de ex-partner van B. fraudeerde en buiten haar ‘dopgeld’ zwart werkte, onder meer met kaartleggen en het kweken van honden. Daardoor verdiende ze

evenveel als “RIZIV-ambtenaartje B. die van die fraudepraktijken op de hoogte was”. Verder schrijft de auteur dat hij bewijzen heeft dat B. ook “hoorndrager” was. Het artikel besluit: “Aan de fraudeurs: blijf weg van Morsum Magnificat, u bent gewaarschuwd!”

Het tweede en derde artikel sluiten af met de vermelding dat “meer bewijs volgt”.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

De artikels uiten onwaarheden, gratuite beledigingen en onterechte beschuldigingen waarvan auteur en verantwoordelijke uitgever Erik Verbeeck van Morsum-Magnificat.be al lang en via verschillende kanalen weet of zou kunnen en moeten weten dat ze niet kloppen en eenzijdig, tendentius en partijdig zijn. Het gaat over fraude, de RVA belazeren, zwartwerk, belastingontduiking, de staat bedriegen, belaging, stalking, hoorndrager, belasteren en schaden. Verbeeck uit die beschuldigingen en onterechte insinuaties ten aanzien van klager (en zijn ex-partner) al veertien jaar. In de recente artikels blijft hij ze herhalen met links naar oude artikels.

De artikels melden dat klager als ambtenaar op de hoogte was van sociale of fiscale fraude of belastingontduiking door zijn ex-partner, terwijl daarvan geen sprake was. Nadat Verbeeck naar eigen zeggen ‘bewijsmateriaal’ naar de inspectiediensten had gestuurd, legden die diensten onverwachte controlebezoeken af. Alle dossiers werden zonder enig gevolg geklasseerd en er bestaat of loopt geen enkele klacht rond de beweerd misdrijven. De ex-partner van klager heeft de RVA niet belazerd. Zoals de rechter in een vonnis aangaf, waren er mogelijk perfect legale verklaringen voor de inkomsten naast het stempelgeld. Het is logisch dat iemand die slechts enkele dagen stempelt door tijdelijke of technische werkloosheid meer verdient dat zijn of haar RVA-uitkering voor die periode. Dat de RVA schuldeiser is, wil niet zeggen dat het om fraude ging. De insinuatie van fraude is volkomen onterecht. Het ‘bewijsmateriaal’ van Verbeeck bewijst niet wat hij beweert. Klager heeft Verbeeck herhaaldelijk op de hoogte gebracht dat zijn aantijgingen en beweringen niet kloppen. Toch blijft hij ze na meer dan tien jaar in de recente artikels kwaadwillig herhalen.

Verbeeck schrijft dat klager zich ‘hopeloos in de schulden’ heeft gewerkt en hem nog geld schuldig is. Deze schulden werden in een wettelijk geregelde collectieve schuldenregeling binnen de twee jaar aangezuiverd. Dat is intussen bijna tien jaar geleden. In een beschikking van de Arbeidsrechtbank van Leuven van 2013 staat dat alle schuldvorderingen integraal werden aangezuiverd. Bovendien behoort de afbetaling van schulden tot de privésfeer. Toch schrijft Verbeeck in de recente artikels dat klager en zijn ex-partner hopen schulden hebben.

De artikels verwijzen naar rechtszaken waarin klager en zijn ex-partner in het ongelijk zouden zijn gesteld. Maar in deze rechtszaken werd geen enkele eis van Erik Verbeeck ingewilligd. De hoogdringendheid en opzettelijkheid werden onvoldoende aangetoond. Er was dan ook telkens slechts een veroordeling tot betaling van de gerechtskosten. Toch probeert Verbeeck zijn publiek te laten geloven dat de rechters ook geoordeeld hebben over de inhoud van zijn artikels, maar dat heeft geen enkele rechter gedaan. En anders dan de artikels laten uitschijnen, zijn de betalingen van de gerechtskosten wel degelijk gebeurd. Indien Verbeeck nooit één eurocent ontvangen heeft, is dat niet de fout van klager, maar ligt dit aan de rechtbank, de bemiddelaar, de innende partij(en) of Verbeeck zelf. Mogelijk kwamen de gelden niet toe aan hem en heeft hij daarom niets ontvangen.

De artikels melden dat klager Morsum Magnificat belaagt. Maar het is Erik Verbeeck die op zijn website voortdurend uithaalt naar klager en zijn ex-partner. De bezoeken aan Morsum-Magnificat.be met een Samsung Galaxy smartphone waarnaar de artikels verwijzen, zijn niet van klager. Klager heeft geen Galaxy. Bovendien kan het lezen van een nieuwssite en het klikken op links in artikels moeilijk als stalking worden beschouwd.

De artikels hebben het over uitlatingen van klager tegen Morsum Magnificat op een Nederlands forum, maar het is onduidelijk waarover dit gaat. Ze beschuldigen klager van stalking en belaging omdat hij op “9 juli 2022 opnieuw in de pen gekropen” zou zijn, maar klager heeft op die dag nergens iets geschreven. Overigens lag zijn dochter op dat moment op spoed en zat hij bijna het hele weekend in het ziekenhuis. Het is integendeel Verbeeck zelf die voortdurend contact zocht met klager omdat hij informatie wilde over een bepaald persoon.

Klager heeft geen juridisch-technische informatie ontvangen van Verbeeck, zoals het eerste artikel vermeldt. Hij heeft zeer snel afstand genomen van Verbeeck en heeft bij hem geen nieuwe zaak aangebracht. De ex-partner van klager kaartte een dossier aan bij Verbeeck. Toen Verbeeck geld vroeg om dat verder te onderzoeken en klager en zijn ex-partner daar niet onmiddellijk op reageerden, keerde hij zich tegen hen.

Klager heeft in geen enkele hondenclub woorden met iemand gehad of iemand geslagen. Integendeel, hij werd aangevallen, blijkbaar vanwege acties en verhalen van Verbeeck.

Verbeeck sluit twee van de drie artikels af met de zin dat meer bewijs volgt. Hij probeert de mensen te laten geloven dat zijn beweringen gestaafd zijn met bewijsmateriaal en dat hij bekomen informatie met journalistieke zorgvuldigheid behandelt. Dat is geenszins het geval. Hij beperkt zich niet tot feiten, maar knipt, draait, keert en plakt alles in de richting van wat hij wil zeggen, met zijn eigen veronderstellingen. Hij beschuldigt bij voorbaat, wacht geen resultaten van onderzoeken af en tolereert geen wederwoord. Dat is niet zorgvuldig.

Verbeeck heeft klager vóór publicatie van de artikels geen kans gegeven om te reageren. Bij eerdere publicaties heeft hij dat ook nooit gedaan.

Klager zelf heeft naar aanleiding van de recente artikels een mail gestuurd naar Verbeeck om zijn ongenoegen te uiten. Die antwoordde dat hij het mailadres van klager had geblokkeerd omdat hij “betere dingen te doen [heeft] dan zich bezig te houden met schrijfsels van een geobsedeerde, maniakale, zielige internetschuimer”. Dit antwoord is op zijn minst ongepast.

Ook de afgelopen jaren heeft klager verschillende keren een wederwoord, toelichting, commentaar of recht van antwoord gestuurd en was er een discussie op een bepaald forum. Maar Verbeeck heeft daar nooit rekening mee gehouden. In de recente artikels herhaalt hij zijn oude beschuldigingen zonder rekening te houden met de eerdere reacties van klager. Zelfs als hij geen wederwoord wil publiceren, gaat klager ervan uit dat Verbeeck de betreffende berichten gelezen heeft en al lang zou moeten weten dat zijn insinuaties en aantijgingen niet kloppen. Maar sinds 2008 duldt hij geen enkel wederwoord en probeert hij klager het zwijgen op te leggen door te dreigen met nog meer publicaties. Hij noemt wederwoord bladvullend gewauwel, stalking en belaging.

Klager is geen publiek figuur. Toch publiceert Morsum-Magnificat.be zijn naam en voornaam en beroep inclusief werkgever, met een link naar de hogervermelde beschuldigingen. Dat schendt de privacy en brengt klager professioneel in diskrediet.

MORSUM-MAGNIFICAT.BE

Erik Verbeeck begint zijn reactie op de klacht met de melding dat de Raad voor de Journalistiek niet onafhankelijk is, wat volgens hem in het verleden werd bewezen.

Verbeeck zegt dat klager en zijn ex-partner sinds 2008 alle juridische acties tegen Morsum Magnificat hebben verloren en solidair werden veroordeeld tot het betalen van rechtsplegingsvergoedingen. Daarvan werd nooit één eurocent betaald. Klager is sindsdien op verschillende Nederlandse sites gestart met een niet aflatende lastercampagne en Verbeeck vraagt zich af wie wie stalkt, belastert en belaagt. Onder verschillende pseudoniemen publiceert klager met de regelmaat van een klok, zonder toelating van de auteur, passages uit artikels van Morsum-Magnificat.be, waarbij hij teksten uit hun verband ruikt. Dat is intussen opgelopen tot honderden bladzijden en zal ten gepasten tijde tegen klager worden gebruikt. Verbeeck voegt de teksten toe als bijlagen bij zijn repliek en schrijft: “Indien u ‘gek’ genoeg bent om al dat bladvullend gewauwel door te lezen: veel plezier”. De teksten beslaan de periode 2008 – 2022 en hebben, op de laatste bijlage na, geen betrekking op de artikels die het voorwerp uitmaken van de klacht.

De laatste bijlage is een brief van Verbeeck aan klager naar aanleiding van diens reactie op de betwiste artikels. Daarin schrijft hij dat Morsum Magnificat geen recht van antwoord kan, wil of zal verlenen zolang het verzoek niet voldoet aan de antwoordwet. Hij meldt ook dat het mailadres van klager werd geblokkeerd omdat hij “betere dingen te doen [heeft] dan zich bezig te houden met schrijfsels van een geobsedeerde, maniakale, zielige internetschuimer”.

BESLISSING

De artikels vermelden de naam en voornaam van klager. Klager is geen publiek figuur en Morsum-Magnificat.be toont geen maatschappelijk belang aan dat de vermelding van deze gegevens zou kunnen rechtvaardigen. Dit betekent dan ook een inbreuk op artikel 23 van de Code over respect voor het privéleven.

De auteur uit verschillende beschuldigingen ten aanzien van klager, onder meer dat zijn toenmalige partner fraude zou hebben gepleegd en dat hij als ambtenaar bij het RIZIV daarvan op de hoogte zou zijn geweest, en dat hij schulden aan Morsum Magnificat niet zou hebben betaald. Hij schrijft dat bewijsmateriaal zal volgen, waarmee hij de schijn wekt dat de beschuldigingen gegrond zouden zijn. Over de grond van de beschuldigingen kan de Raad niet oordelen, maar hij stelt wel vast dat de auteur beschuldigingen uit zonder die te onderbouwen of staven in de artikels. Dat strookt niet met artikel 25 van de Code dat een journalist geen ongegronde verdachtmakingen of beschuldigingen uit.

De auteur heeft klager vóór publicatie van de artikels niet gecontacteerd voor wederhoor. Evenmin heeft hij vroegere en herhaalde reacties van klager op oude beschuldigingen, die opnieuw aan bod komen, opgenomen in de artikels. Ná publicatie van de artikels heeft klager opnieuw een reactie gestuurd, maar ook die reactie werd genegeerd. Dit terwijl de artikels ernstige beschuldigingen bevatten die de eer en goede naam van klager betreffen, onder meer over fraude, stalking en belaging. Dit gebrek aan wederhoor en wederwoord strookt niet met artikel 20 en artikel 7 van de Code.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 12 januari 2023